

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 123/2017-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. februára 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpeného advokátom Mgr. JUDr. Zoltánom Perhácsom, PhD., Tichá 45, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 171/2009 po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. II. ÚS 807/2015-42 z 24. februára 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. novembra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 171/2009.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom trestného konania vedeného v štádiu súdneho konania pred okresným súdom pod sp. zn. 1 T 171/2009, a to v postavení obžalovaného.

3. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že podáva „... opakovane už tretí krát sťažnosť proti porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorého sa mali dopustiť orgány verejnej moci, toho času Okresný súd Komárno... číslo konania: 1T/171/2009...“, pričom zároveň uviedol, že „... Prvýkrát rozhodol ústavný súd uznesením zo dňa 10.12.2013, sp. zn. III. ÚS 589/2013-17 tak, že moju sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Druhýkrát rozhodol ústavný súd uznesením zo dňa 24.02.2016, sp. zn. II. ÚS 807/2015-42 tak, že moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 1T 171/2009 porušené boli, pričom Okresnému súdu Komárno prikázal, aby v konaní vedenom pod s. zn. 1T 171/2009 konal bez zbytočných prietáhov a zároveň mi priznal finančné zadošťačenie v sume 2 000 €...“.

4. Pokiaľ ide o úkony okresného súdu po vydaní rozhodnutia ústavného súdu č. k. II. ÚS 807/2015-42 z 24. februára 2016, k tomuto sťažovateľ uviedol, že ku dňu podania sťažnosti boli okresným súdom vykonané úkony, ktorými boli hlavné pojednávania 18. apríla 2016, 13. júna 2016, 8. augusta 2016, 19. septembra 2016 a 7. novembra 2016.

5. Podľa názoru sťažovateľa porovnaním frekvencií vykonaných hlavných pojednávanií pred vydaním nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 807/2015-42 z 24. februára 2016 a po ňom možno zistiť, že v konaní okresného súdu nenastala žiadna zmena a naďalej koná v dvojmesačných intervaloch. Sťažovateľ zastáva názor, že okresný súd vôbec

nerešpektuje nález ústavného súdu č. k. II. ÚS 807/2015-42 z 24. februára 2016, ktorým bolo okresnému súdu okrem iného prikázané, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 171/2009 konal bez zbytočných priet'ahov.

6. S'ťažovateľ v s'ťažnosti opakovane namieta, že už viac ako 11 rokov je nezákonne trestne stíhaný napriek tomu, že sa nedopustil žiadneho trestného činu, a taktiež opakovane namieta neefektívnu, nesprávnu a neodbornú činnosť orgánov verejnej moci, čo je podľa s'ťažovateľa v konečnom dôsledku primárnou príčinou tejto neúnosnej doby trvania trestného konania, ktorú v zmysle stabilnej judikatúry ústavného súdu a štrasburskej judikatúry možno považovať za extrémne neprimeranú.

7. S'ťažovateľ taktiež žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 43 000 € z dôvodu, že podľa neho je dôraznejším prostriedkom voči orgánu verejnej moci, ako len prikázanie, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov, a to aj z dôvodu, že s'ťažnosti, ktoré dosiaľ opakovane podával, neboli okresným súdom podľa názoru s'ťažovateľa riadne a presvedčivo vybavené.

8. Na základe uvedených skutočností s'ťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo veci rozhodol a vydal takýto nález:

„I. Základné právo s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom orgánov verejnej moci Slovenskej republiky - v aktuálnom štádiu konania - Okresným súdom Komárno, v konaní vedenom pod číslom konania 1T/171/2009, porušené bolo.

II. S'ťažovateľovi sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 43 000 € (slovom štyridsaťtri tisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Komárno povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Orgánu verejnej moci - Okresnému súdu Komárno prikazuje, aby v konaní vedenom pod číslom konania 1T/171/2009, konal bez zbytočných priet'ahov.

IV. Ústavný súd priznáva sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia, ktorá je splatná do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu sťažovateľa Mgr. JUDr. Zoltána Perhácsa, PhD., vedeného vo Všeobecná úverová banka, a.s., číslo účtu: [REDACTED].“

9. Dňa 24. januára 2017 bol ústavnému súdu doručený dodatok k sťažnosti, v odôvodnení ktorého sťažovateľ v súvislosti s v sťažnosti ním namietanou neefektívnou, nesprávnou a nekvalifikovanou činnosťou okresného súdu bližšie poukazuje na nekvalifikovaný postup okresného súdu, ktorý má podľa názoru sťažovateľa vplyv na nezákonnosť hlavného pojednávania ako celku.

II.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

11. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáchoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

14. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

16. Podstatou sťažnosti a predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľa na ochranu pred postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 171/2009, ktorým malo byť porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

17. Vzhľadom na to, že predchádzajúcim nálezom č. k. II. ÚS 807/2015-42 z 24. februára 2016 ústavný súd už vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 171/2009, predmetom skúmania ústavného súdu v súvislosti s namietaným porušením uvedených práv bol postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 171/2009 v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 807/2015-42 z 24. februára 2016, t. j. v období po 11. apríli 2016.

18. Ústavný súd zistil, že sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu 24. novembra 2016, t. j. približne sedem mesiacov po právoplatnosti ostatného nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 807/2015-42 z 24. februára 2016 v tejto veci. Podľa názoru ústavného súdu táto skutočnosť v zásade už sama osebe vylučuje, aby ústavný súd po takom krátkom čase opätovne vyslovil porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní, a to aj napriek tomu, že ústavný súd už v tejto veci prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov.

19. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sa postup všeobecného súdu nevyznačoval takými významnými prietáhmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 38/04).

20. Z pripojeného spisu okresného súdu sp. zn. 1 T 171/2009 ústavný súd posudzujúc napadnuté konanie v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 807/2015-42 z 24. februára 2016, t. j. po 11. apríli 2016, zistil, že v predmetnom období okresný súd konal priebežne a do konca roka 2016 vo veci nariadil a vykonal 6 hlavných pojednávaní, a to 18. apríla 2016, 13. júna 2016, 8. augusta 2016, 19. septembra 2016, 7. novembra

2016, 5. decembra 2016, na ktorých uskutočnil prevažne výsluchy viacerých svedkov a v roku 2017 nariadil dosiaľ ostatné hlavné pojednávanie na 13. február 2017.

21. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd v súvislosti s postupom okresného súdu v napadnutom konaní konštatuje, že okresný súd v období po právoplatnosti ostatného nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 807/2015-42 z 24. februára 2016, t. j. po 11. apríli 2016, nebol v konaní nečinný a vo veci konal priebežne, resp. pravidelne, keď do konca roka 2016 v pravidelných približne dvojmesačných intervaloch (v dvoch prípadoch dokonca v približne jednomesačných intervaloch) vo veci šesťkrát nariadil a vykonal hlavné pojednávanie. Jeho konanie sa už aj vzhľadom na krátky čas od právoplatnosti predchádzajúceho nálezu do podania sťažnosti (približne sedem mesiacov) nevyznačuje priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti odmietol.

22. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

23. Ústavný súd v okolnostiach posudzovanej veci v závere zdôrazňuje, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom okresného súdu v nej dochádza k zbytočným priet'ahom, predložil ústavnému súde novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. februára 2017